

Arrest

nr. 218 618 van 21 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 26 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 maart 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 4 april 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 april 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 5 september 2016 en op 26 juli 2018.

1.3. Op 23 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 augustus 2018 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiiitische Arabier afkomstig uit het dorp Rimasa nabij Beit Msheik. Sinds ongeveer twintig jaar woonden u en uw familie in Beiroet. U behaalde uw diploma middelbaar onderwijs. U zou niet verder hebben gestudeerd. In de periode van 2005-2006 zou u uw legerdienst hebben gedaan. U zou in de periode die hierop volgde nog als vrijwilliger hebben gediend in de gevechten tussen het Libanese leger en het soennitische Fatah al Islam in het vluchtelingenkamp Naher al Bared. U zou ergens in 2007 een dag verlof hebben gekregen, waarna u niet meer terugkeerde naar het leger. Hiervoor zou u in 2010 een celstraf van drie weken hebben uitgezeten.

Na uw legerdienst zou u zijn beginnen werken. U zou twee jaar in een chocoladefabriek hebben gewerkt, een jaar als bewaker in een bank en hierna nog vier à vijf jaar als chauffeur voor een autoverhuurbedrijf. In 2015 zou u met een zakenpartner zijn begonnen met het uitbaten van twee elektriciteitsgeneratoren. Jullie wekten elektriciteit op om deze vervolgens met abonnementen te verkopen aan gezinnen in de wijk. Vanaf dat u deze zaak opstartte, begon u problemen te krijgen. De familie Z.(...), een familie die in Libanon bekend staat omwille van haar criminele activiteiten, zou u zijn beginnen viseren omdat u met uw zaak in hun vaarwater was terecht gekomen. Zij baatten immers evenzeer generatoren uit als dekmantel voor hun andere, meer lucratieve, criminele activiteiten. Op 15 december 2015 zouden er plots een 20-tal personen naar uw huis zijn gekomen. Er werd in de lucht geschoten. Uw broer die op dat moment ook thuis was, zou zijn wapen van het leger hebben genomen en in de richting van jullie belagers hebben geschoten. Hierbij zou een familielid van de familie Z.(...) zwaargewond zijn geraakt. Na dit incident zouden de overige leden van de familie Z.(...) hun woede hebben bekoeld door naburige huizen en geparkeerde wagens te vernielen. Door de tussenkomst van leden van Hezbollah werd de orde in de wijk terug hersteld. Hierop zouden uzelf, uw broer en een neef van u naar het huis van uw grootvader in Deir Hassan zijn gevlucht. Omdat de problemen waren ontstaan als gevolg van de zaak die u had opgericht, zou u alle schuld op u hebben genomen. In de periode die volgde zou u verschillende bedreigingen op uw gsm hebben gekregen. U vroeg een paspoort aan dat op 15 februari 2016 zou zijn afgeleverd en op 16 februari 2016 zou u vanuit de luchthaven van Beiroet naar Turkije gereisd zijn. Vervolgens reisde u verder illegaal tot in België, waar u op 21 maart 2016 aankwam. Op 4 april 2016 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw oude identiteitskaart, uw rijbewijs, een kopie van uw woonattest, een kopie van een uittreksel van het bevolkingsregister in verband met de gezinssamenstelling, een kopie van een vonnis waarbij u veroordeeld werd tot drie weken celstraf omwille van uw desertie uit het leger. Verder legde u nog enkele internetartikels voor die aantonen dat de familie Z.(...) in Libanon bij verschillende criminele incidenten betrokken is, nog enkele foto's van de leden van de familie Z.(...) en de weergave van een aantal 'dreigsmss-en'.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U legde in de loop van uw asielprocedure enkele opvallende tegenstrijdige verklaringen af. U legde verder enkele vage, weinig overtuigende verklaringen af. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid sterk ondermijnd.

Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 september 2016 dat u twee generatoren uitbaatte en dat u per generator ongeveer 90 huizen bediende en ook dat u in totaal ongeveer 150

abonnees had (zie notities persoonlijk onderhoud, 5 september 2016, p. 20), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 26 juli 2018 sprak over in totaal 80 huizen die bediend werden door de twee generatoren (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 108). In hetzelfde verband liet u tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 september 2016 optekenen dat de familie Z.(...) ongeveer 5 generatoren uitbaatte, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 26 juli 2018 sprak over zo'n 10 generatoren en voegde u hieraan nog toe dat ze de ganse regio 'bedekken' (zie notities persoonlijk onderhoud 5 september 2016, p. 21 en zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vraag 115). Omdat al uw problemen - althans volgens uzelf- hun oorzaak vinden in het feit dat u zich begaf op de markt van de generatoren en dat u aldus in concurrentie kwam te liggen met de familie Z.(...), eveneens actief op deze markt, zijn deze tegenstrijdige verklaringen relevant te noemen in uw asielpcedure. Bovendien kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij uw eigen these als zou u geviseerd zijn door deze familie van zodra u actief werd op deze markt, gelet op het beperkt aantal generatoren dat u uitbaatte en dus de relatieve beperkte impact van uw introductie in deze markt. Daarenboven liet uzelf optekenen dat deze familie haar grote geld verdiende met de illegale drugshandel en dat zij de 'generatorenbusiness' enkel gebruikte als een soort van dekmantel, reden te meer waarom het merkwaardig te noemen is dat zij, althans volgens uw verklaringen, zo veel aanstoot namen aan het feit dat u hen beconcurrerde op de markt van de generatoren (zie notities persoonlijk onderhoud 5 september 2016, p. 22). Hier was immers geen enkele aanleiding toe.

Vervolgens verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 september 2016 dat ongeveer twee maanden voor het incident van 15 december 2015, de winkel van een zekere I.(...) a.(...) Z.(...) werd vernield. Deze laatste werd gezegd dat hij een boodschap aan u diende over te maken, namelijk dat u diende te stoppen met uw werk (zie notities persoonlijk onderhoud, 5 september 2016, p. 23). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 26 juli 2018 verwees u eveneens naar dit incident. Er werd u tijdens dit onderhoud gevraagd of de aanvallers tegen I.(...) a.(...) Z.(...) hadden gezegd om u mee te delen dat u diende te stoppen met uw werk. U antwoordde hierop dat dit niet het geval was. Toen u vervolgens werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, wijzigde u plots uw eerdere verklaringen en gaf u aan dat een dergelijke boodschap wel degelijk werd meegegeven aan I.(...) a.(...) Z.(...) (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 124-127). Het feit dat u uw verklaringen plots wijzigt na met deze discrepantie te zijn geconfronteerd, ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 september 2016 verklaarde u anderhalve maand voor het incident van 15 december 2015 te zijn opgebeld door uw belagers. Ze zouden u hebben bedreigd en van u geëist hebben dat u met uw zaak stopte (zie notities persoonlijk onderhoud, 5 september 2016, p. 25). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 26 juli 2018 verklaarde u daarentegen nooit te zijn opgebeld door uw belagers vóór het incident van 15 december 2015. Nadat u werd geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid, ontkende u uw eerdere verklaringen te hebben afgelegd (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 143-144). Nochtans zijn deze verklaringen klaar en duidelijk en aldus niet vatbaar voor interpretatie genoteerd.

Voorts verwees u tijdens de twee persoonlijke onderhouds naar het incident met uw werknemer A.(...) A.(...) K.(...). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 september 2016 verklaarde u dat dit incident ongeveer twee weken voor het incident van 15 december 2015 plaatsvond (zie notities persoonlijk onderhoud 5 september 2016, p. 25), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 26 juli 2016 verklaarde dat dit plaatsvond één à twee maanden voor dit incident van 15 december 2015. U werd geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid. U zag er niet meteen een tegenstrijdige verklaring in aangezien u enkel bij benadering dit incident in de tijd kon situeren. Nochtans is de tegenstrijdigheid wel degelijk opvallend. Bovendien mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u dit incident beter in de tijd zou kunnen situeren, gelet op het feit dat het zich kort vóór het hoofdincident heeft voorgedaan.

In verband met het hoofdincident van 15 december 2015 legde u enkele verklaringen af die de wenkbrauwen doen fronsen.

Zo verklaarde u dat uw broer onmiddellijk met scherp schoot in de richting van jullie belagers en dit ondanks het feit dat deze laatsten enkel in de lucht hadden geschoten. U werd erop gewezen dat de reactie van uw broer disproportioneel is en bovendien van aard om de situatie helemaal te doen escaleren. U antwoordde hierop dat deze familie bekend stond als een zeer gevaarlijke en zelfs moorddadige familie. Indien dit inderdaad klopt, dan geldt de eerder gemaakte opmerking des te meer. Bovendien is het evenzeer bevreemdend te noemen dat de familieleden van Z.(...) niet terugschoten, maar eerder hun frustraties in verband met hun familielid dat was aangeschoten botvierden door

naburige huizen en wagens te vernielen. De uitleg die u gaf, namelijk dat er daar veel getuigen waren waardoor ze zich dienden in te houden, kan niet overtuigen aangezien dit dan ook zou moeten gelden voor de vernielingen die ze aanbrachten aan huizen en wagens (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 61-71).

U verklaarde verder dat A.(...) Z.(...), het familielid was dat was aangeschoten. U wist evenwel niet of deze man al dan niet bezweken was na het schietincident. Het is zeer opmerkelijk dat u deze informatie nooit zou te weten gekomen zijn. Dit maakt immers een groot verschil uit. Als de man in kwestie zou zijn gestorven, mag redelijkerwijze verwacht worden dat de tegenreactie ook veel heftiger zou zijn. Dit raakt bovendien aan de kern van uw asielrelaas. Toen u hierop werd gewezen liet u optekenen te vermoeden dat hij niet dood is. Uw verklaringen in dit verband zijn allerminst overtuigend te noemen (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 73-78). In ditzelfde verband is het opmerkelijk te noemen dat van dit hele incident geen enkele aangifte is gedaan, noch door uw familie, noch door de familie Z.(...) en dat er evenmin een proces-verbaal werd opgesteld door de Libanese autoriteiten, hoewel er zich verschillende ernstige criminele feiten hebben voorgedaan, te weten de schietincidenten en de vernielingen van de wagens en de naburige huizen. Uw verklaring als zouden de Libanese autoriteiten van dit soort zaken geen proces-verbaal opstellen omdat Hezbollah de facto de macht in handen heeft in deze streek, kan niet overtuigen (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 79-81 en vraag 88). Bovendien legde u met betrekking tot de vraag of er al dan niet aangifte was gedaan incoherente verklaringen af in de loop van uw asielprocedure. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 september 2016 verklaarde u dat uw broer aangifte had gedaan van het incident bij de militaire politie, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 26 juli 2018 uitdrukkelijk verklaarde dat w broer nooit aangifte had gedaan van deze feiten. Toen u op uw eerdere verklaringen van 5 september 2016 werd gewezen antwoordde u dat een klacht bij de militaire politie niet als een volwaardige klacht werd beschouwd. Deze uitleg kan andermaal niet overtuigen en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband, dat hoeft geen verder betoog (zie notities persoonlijk onderhoud 5 september 2016, p. 14, p. 30 en zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 83-86).

Tot slot moet nog gewezen worden op het feit dat er na uw vlucht begin 2016 helemaal niets meer gebeurd is in het jaar 2016. In 2017 zou uw broer nog enkele 'dreigsmss-en' hebben ontvangen. In 2018 tenslotte zou er ook helemaal niets meer gebeurd zijn (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 97-98) Deze gang van zaken is opmerkelijk te noemen. Men zou immers verwachten dat zeker in 2016 nog enkele bedreigingen zouden worden uitgewisseld aan uw familie.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar ze betrekking hebben op uw identiteit, nationaliteit, gegevens die hier op zich niet ter discussie staan, net zomin als het gegeven dat u ooit tot drie weken celstraf zou zijn veroordeeld. De stukken met betrekking tot de familie Z.(...) vermogen evenmin een ander licht te werpen op bovenstaande observaties, daar dergelijke stukken enkel waarde hebben ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw geval niet zo blijkt te zijn.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – Veiligheidssituatie Update- dd. 9 juli 2018) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een polarisatie waar tussen de soennitische en sjiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. In 2017 kende Libanon een combinatie van politiek momentum, een verbeterde veiligheidssituatie en brede steun voor het leger. Met de verkiezing van een president,

parlementsverkiezingen in mei 2018 en de vorming van een brede coalitieregering kwam een einde aan een lange periode van instabiliteit.

Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de alawitische en soennitische militieën. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. De laatste aanslag in Beiroet vond plaats op 12 november 2015 en betrof een dubbele zelfmoordaanslag in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh.

Van 2015 tot en met de zomer van 2017 concentreerde het gros van het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten er hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belaagden op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vonden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. In de zomer van 2017 voerden zowel het Libanese leger, als Hezbollah grote militaire operaties uit gericht tegen de aanwezige militanten van IS en HTS/JFS. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers te betreuren. De gewapende extremistische groeperingen verlieten na onderhandelingen met Hezbollah vervolgens collectief de grensregio, en het Libanese leger controleert nu nagenoeg de volledige Syrische-Libanese grens. Met het vertrek van de extremistische strijders kwam ook een einde aan de gewapende confrontaties tussen IS en JN/ JFS/HTS die elkaar tot dan toe bekampten voor de controle van strategisch gebied langsheen de grens met Syrië.

Sinds de aanvang van het conflict in Syrië voerden Syrische rebelligroepen raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voerde op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebelligroeperingen in soennitische grensregio's. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Na de zomer van 2017 werd er geen Syrisch grensgeweld meer gerapporteerd.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers geïdoleerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de dreigende retoriek langs weerskanten.

In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers geïdoleerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren.

In Ayn al-Hilwah vonden van november 2016 tot november 2017 gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamistische groepen onder leiding van Bilal Badr, waarbij in het kamp minstens vijftig doden, waaronder verscheidene burgers, vielen. Tijdens de eerste helft van 2018 verminderden de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen en verlieten verschillende leden van de groeperingen het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In deze periode vielen in Ayn al-Hilwah vijf doden en een vijftiental gewonden. De nieuw gevormde Gezamenlijke Veiligheidsmacht ontplooidde zich in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat

burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1D van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 12, eerste lid, a) van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004 (Kwalificatierichtlijn), de artikelen 48, 55/2 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig tewerk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen, het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandelingen en een kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de administratie, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

In een eerste onderdeel – met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag – wijst verzoeker er vooreerst op dat de objectieve context in Libanon getekend is door de aanwezigheid van een groot aantal actoren, de afwezigheid van de Staat, grootschalig crimineel geweld en sociale onrust als gevolg van de stroomtekorten in de zomer van 2015 en de centrale rol van Hezbollah in bepaalde regio's (COI Focus, Libanon, Veiligheidssituatie, pp. 11 tot 17 en 22). Al-Dahiya, een zuidelijke randgemeente van Beiroet waar verzoeker woonachtig was en waarvan de bevolking overwegend sjiitisch is, is een bastion van Hezbollah. Uit de vele artikelen die verzoeker indiende blijkt voorts dat de familie Z. een invloedrijke familie is die bekend is omwille van haar criminele activiteiten. In die zin past verzoekers relaas naar eigen zeggen volledig in het objectieve kader zoals met name beschreven in de "COI Focus Libanon" die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten in de loop van de asielprocedure enkele opvallende tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd, wijst verzoeker erop dat hij twee keer werd verhoord, namelijk op 5 september 2016 en op 26 juli 2018, dit wil zeggen met nagenoeg twee jaar tussenpauze. Verzoeker acht het helemaal normaal dat de herinnering vervaagt en dat zijn verklaringen van juli 2018 enigszins afwijken van die van september 2016, zonder dat die afwijkingen zijn algehele geloofwaardigheid ondermijnen. De discrepanties in verband met het aantal gezinnen die door zijn generatoren van stroom worden voorzien (80 à 90) of omtrent het aantal generatoren van de familie Z. (5 à 10) zijn naar mening van verzoeker onbeduidend. Het hoeft volgens verzoeker voorts geen betoog dat al wie probeert binnen te dringen in de lucratieve elektriciteitsmarkt, in een context van sociale onrust omwille van stroomtekorten, zich bloot stelt aan represailles en woede van de familie Z.. Het feit dat die activiteit voor de bewuste familie een dekmantel is, doet er naar het oordeel van verzoeker niet toe. Ook een andere afwijking met betrekking tot het incident met zijn werknemer A.A.K. is volgens verzoeker miniem en onbeduidend. Als er dan al sprake kan zijn van discrepanties, wat verzoeker kan toegeven, blijken die na onderzoek uiterst miniem en kunnen ze worden verklaard door de lange tijdsspanne tussen de twee verhoren - nagenoeg twee jaar. Verzoeker meent dat het te ver zou gaan om te besluiten dat die enkele afwijkingen de geloofwaardigheid van zijn relaas in zijn geheel ondermijnen. Integendeel, zijn relaas blijkt volledig coherent met de objectieve context van de periode van sociale onrust wegens stroomtekorten en toenemend crimineel geweld, aldus verzoeker. Hij vervolgt zijn betoog stellende: *"Het CGVS zet zijn betoog verder als volgt: "In verband met het hoofdincident van 15 december 2015 legde u enkele verklaringen af die de wenkbrauwen doen fronsen (sic)".*

Wat het hoofdincident betreft, vindt het CGVS dat de reactie van de broer van verzoeker disproportioneel was en bovendien van aard om de situatie helemaal te doen escaleren.

Het volstaat om punt 4.3 te lezen van het verslag van COI Focus dat is toegevoegd aan het administratief dossier, om te begrijpen hoe de dingen kunnen opblazen en zeer snel kunnen ontaarden in geval van een confrontatie tussen invloedrijke families in de wijk van Al Dahiya met zijn gewapende groepen en een massale verspreiding van wapens onder de bevolking. Bovendien kan verzoeker niet verantwoordelijk zijn voor het gedrag van zijn broer.

Tot nu toe is verzoeker niet zeker dat A.(...) Z.(...) bezweken was.

Verzoeker voegt eraan toe dat het niet verbazingwekkend is dat er evenmin een proces-verbaal werd opgesteld door de Libanese autoriteiten want, volgens de informatie die in het administratief dossier voorkomt, wordt de wijk gekenmerkt door afwezigheid van de Staat en de almacht van Hezbollah.

Ten slotte kan het verslag dat de broer van verzoeker over bewust incident uitbracht tegenover zijn legeroversten niet worden gelijkgesteld met een strafrechtelijke vervolging bij de gerechtelijke instanties. Het handelt zich om twee totaal verschillende procedures - zoals in België overigens - et het is geenszins ongewoon dat verzoeker of zijn broer geen schriftelijk document noch enig verslag zou bezitten.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert blijkt het asielrelaas van verzoeker bij de DVZ en het CGVS coherent met de context van geweld in de wijk en met de constante druk en intimidatie dat mannen van milities en families zoals de Z.(...) militie/familie op de gewone burgers zet.

Om al deze reden past verzoeker de vluchtelingenstatus te verlenen.”

In een tweede onderdeel – met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst – voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten nader in te gaan op de bijzondere situatie van zijn regio van herkomst, met name Al- Dahiya, en dus geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke toestand. Verzoeker herinnert eraan dat deze regio het bolwerk is van Hezbollah, dat de familie Z. en haar milities er erg aanwezig zijn en dat geweld er alledaags is. Hij verwijst te dezen naar de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, waarin slechts het volgende wordt gesteld: *“In 2016 kende de Dahiyya 11 moorden waarvan de meeste gerelateerd aan wraak of drugshandel.”* Verzoeker is van oordeel dat het onderzoek van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich niet voldoende toespitst op zijn regio van afkomst en dat er in het dossier elementen ontbreken die het Commissariaat-generaal in staat stelt zich hierover uit te spreken. Bijgevolg vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een artikel op Weneldawle dd. 16 december 2018 met vertaling in het Frans, een artikel op Weneldawle dd. 18 december 2018 met vertaling in het Frans, informatie over Weneldawle met vertaling in het Frans, twee foto's blijkens de inventaris van de neef van verzoekers vader in het ziekenhuis, een proces-verbaal met vertaling in het Frans en een memory card.

2.3. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 48 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe aangehaald artikel zou geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatische inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel te verkrijgen.

Verzoeker na tevens na *in concreto* te verduidelijken in welk opzicht de bestreden beslissing zou zijn genomen met schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, waarin de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden opgesomd. Zo is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onder meer bevoegd om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 toe te kennen of weigeren toe te kennen, wat hij *in casu* ook heeft gedaan in een beslissing die afdoende met redenen werd omkleed.

Tot slot ziet de Raad niet in hoe artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet en artikel 1D van de Conventie van Genève kunnen geschonden zijn aangezien verzoeker niet wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus. Dit onderdeel van het middel mist aldus juridische grondslag.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal huizen dat door zijn generatoren werden bediend en over het aantal generatoren dat de familie Z. uitbaatte, (ii) vraagtekens kunnen worden geplaatst bij zijn these als zou hij geïmigreerd zijn door deze familie van zodra hij actief werd op deze markt, gelet op het beperkt aantal generatoren dat hij uitbaatte en dus de relatieve impact van zijn introductie in deze markt, en hij bovendien liet optekenen dat deze familie haar grote geld verdiende met de illegale drugshandel en dat zij de 'generatorenbusiness' enkel gebruikte als een soort van dekmantel, reden te meer waarom het merkwaardig te noemen is dat zij zo veel aanstoot namen aan het feit dat hij hen beconcurrerde op de markt van de generatoren, (iii) hij zich tegenspreekt over het feit of de aanvallers al dan niet tegen I.a.Z., wiens winkel ongeveer twee maanden voor het incident van 15 december werd vernield, hadden gezegd om hem mee te delen dat hij diende te stoppen met zijn werk, (iv) hij zich tevens tegenspreekt over het feit of hij al dan niet voor het incident van 15 december 2015 werd opgebeld door zijn belagers, (v) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip waarop het incident met zijn werknemer plaatsvond, twee weken dan wel één à twee maanden voor het incident van 15 december 2015, (vi) de reactie van zijn broer, die onmiddellijk met scherp schoot in de richting van hun belagers en dit ondanks het feit dat deze laatsten enkel in de lucht hadden geschoten, disproportioneel is en bovendien van aard om de situatie helemaal te doen escaleren, en het bevreemdend te noemen is dat de familieleden van Z. niet terugschoten maar eerder hun frustraties in verband met hun familielid dat was aangeschoten botvierden door naburige huizen en wagens te vernielen, (vii) hij niet weet of het familielid dat was aangeschoten al dan niet bezweken was na het schietincident, (viii) het opmerkelijk te noemen is dat van dit hele incident geen enkele aangifte is gedaan, noch door zijn familie, noch door de familie Z. en dat er evenmin een proces-verbaal werd opgesteld door de Libanese autoriteiten, hoewel er zich verschillende ernstige criminele feiten hebben voorgedaan, te weten de schietincidenten en de vernielingen van de wagens en de naburige huizen, en hij met betrekking tot de vraag of er al dan niet aangifte was gedaan bovendien incoherente verklaringen aflegde, (ix) er blijkens zijn verklaringen na zijn vlucht begin 2016 helemaal niets meer gebeurd is in het jaar 2016, terwijl men zou verwachten dat zeker in 2016 nog enkele bedreigingen zouden worden uitgewisseld aan zijn familie, (x) de door hem voorgelegde documenten niet van aard zijn om bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar zijn identiteit, nationaliteit en het gegeven dat hij ooit tot drie weken celstraf zou zijn veroordeeld op zich niet ter discussie staan en de stukken met betrekking tot de familie Z. enkel waarde hebben ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in zijn geval niet zo blijkt te zijn en (xi) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 augustus 2018 (CG nr. 1613632), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13,

lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing zijn verzoekers opeenvolgende verklaringen immers weinig overtuigend en zodanig doorspekt met tegenstrijdigheden, incoherenties en wijzigingen dat deze als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven

aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter om onderstaande redenen in gebreke blijft.

Immers, waar verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen tracht te vergoelijken, stellende dat hij twee keer werd gehoord met bijna twee jaar tussenpauze en het dan ook helemaal normaal is dat de herinnering vervaagt en zijn verklaringen enigszins afwijken, benadrukt de Raad dat van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw asielrelaas weer te geven en dit ongeacht het tijdsverloop, *quod non in casu*, zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Ook het louter minimaliseren van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden is niet afdoende om deze te ontcrachten. Het aantal huizen dat door zijn generatoren werden bediend en het aantal generatoren dat de familie Z. uitbaatte, het feit of de aanvallers al dan niet tegen I.a.Z., wiens winkel ongeveer twee maanden voor het incident van 15 december werd vernield, hadden gezegd om verzoeker mee te delen dat hij diende te stoppen met zijn werk, het feit of hij al dan niet voor het incident van 15 december 2015 werd opgebeld door zijn belagers, het tijdstip waarop het incident met zijn werknemer plaatsvond in verhouding tot het incident van 15 december 2015 en het feit of er door zijn broer al dan niet aangifte werd gedaan van het schietincident betreffen overigens geenszins details doch zijn essentiële elementen van het vluchtrelaas zodat van verzoeker mag worden verwacht dat hij hieromtrent doorheen de asielprocedure coherente, eensluidende en geloofwaardige verklaringen aflegt. Dat hij hiertoe niet in staat blijkt te zijn, zoals omstandig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, laat niet toe verder nog enig geloof te hechten aan zijn verklaringen in dit verband.

Met de opmerkingen in het verzoekschrift dat uit de COI Focus die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt hoe de dingen kunnen oplaaien en zeer snel kunnen ontaarden in geval van een confrontatie tussen invloedrijke families in de wijk van Al Dahiya, met zijn gewapende groepen en een massale verspreiding van wapens onder de bevolking, dat hij bovendien niet verantwoordelijk kan zijn voor het gedrag van zijn broer en dat hij tot nu toe niet zeker is of A.Z. bezweken was, slaagt verzoeker er voorts niet in een ander licht te werpen op de pertinente vaststellingen en overwegingen waar in de bestreden beslissing wordt uiteengezet als volgt: *“Zo verklaarde u dat uw broer onmiddellijk met scherp schoot in de richting van jullie belagers en dit ondanks het feit dat deze laatsten enkel in de lucht hadden geschoten. U werd erop gewezen dat de reactie van uw broer disproportioneel is en bovendien van aard om de situatie helemaal te doen escaleren. U antwoordde hierop dat deze familie bekend stond als een zeer gevaarlijke en zelfs moorddadige familie. Indien dit inderdaad klopt, dan geldt de eerder gemaakte opmerking des te meer. Bovendien is het evenzeer bevreemdend te noemen dat de familieleden van Z.(...) niet terugschoten, maar eerder hun frustraties in verband met hun familielid dat was aangeschoten botvierden door naburige huizen en wagens te vernielen. De uitleg die u gaf, namelijk dat er daar veel getuigen waren waardoor ze zich dienden in te houden, kan niet overtuigen aangezien dit dan ook zou moeten gelden voor de vernielingen die ze aanbrachten aan huizen en wagens (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 61-71).*

U verklaarde verder dat A.(...) Z.(...), het familielid was dat was aangeschoten. U wist evenwel niet of deze man al dan niet bezweken was na het schietincident. Het is zeer opmerkelijk dat u deze informatie nooit zou te weten gekomen zijn. Dit maakt immers een groot verschil uit. Als de man in kwestie zou zijn gestorven, mag redelijkerwijze verwacht worden dat de tegenreactie ook veel heftiger zou zijn. Dit raakt bovendien aan de kern van uw asielrelaas. Toen u hierop werd gewezen liet u optekenen te vermoeden dat hij niet dood is. Uw verklaringen in dit verband zijn allerminst overtuigend te noemen (zie notities persoonlijk onderhoud 26 juli 2018, vragen 73-78). (...)”

In zoverre verzoeker nog benadrukt dat uit de vele artikelen die hij neerlegde blijkt dat de familie Z. een invloedrijke familie is die bekend staat omwille van haar criminele activiteiten, stelt de Raad vast dat verzoeker diverse internetartikelen heeft neergelegd, die tijdens het persoonlijk onderhoud dd. 5 september 2016 werden besproken (p. 15-16) en waarvan één artikel betrekking heeft op het incident dat zich zou hebben voorgedaan op 15 december 2015. Dat deze artikelen online werden gepubliceerd, vormt echter op zich geen bewijs van de erin vermelde feiten. Het zijn immers geen officiële documenten en kunnen dan ook niet opwegen tegen de in de bestreden beslissing aangehaalde sterke en persistente twijfels over de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven. De internetartikelen, die bovendien geen objectieve aanwijzingen bevatten dat verzoeker persoonlijk wordt vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op ernstige schade bestaat, zijn bijgevolg niet voldoende om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote

beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas, onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ook de overige door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. Zijn identiteitskaart, rijbewijs, de kopie van een woonstattest en het attest van gezinssamenstelling tonen slechts zijn identiteit en nationaliteit aan, gegevens welke in het voorgaande niet worden betwist. Ook het vonnis waarbij hij veroordeeld werd tot drie weken celstraf omwille van zijn desertie uit het leger wordt niet in twijfel getrokken. Deze veroordeling heeft evenwel geen uitstaans met verzoekers asielmotieven en de door hem geuite vrees en is dan ook verder niet dienend voor de beoordeling van de feiten die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas. Hetzelfde geldt voor de afdruk van google earth. De internetartikels die moeten aantonen dat de familie Z. in Libanon bij verschillende criminele incidenten betrokken is, werden hoger reeds besproken. De foto's van de familie Z. tonen op geen enkele wijze aan dat verzoeker persoonlijk problemen met deze personen zou hebben gekend. De dreig sms'en van 18 december 2015 en 8 januari 2016 kunnen door eender wie zijn verstuurd zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegedicht. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud dd. 5 september 2016 werd gesteld dat verzoeker nog documenten zou toevoegen aan zijn dossier, meer bepaald een bewijs dat zijn broer militair is en een 'bewijs eigendomsakte'. Verzoeker maakte op 21 september 2016, 23 september 2016 en 13 december 2016 bijkomende documenten over aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze documenten werden evenwel niet toegelicht zodat het Raad niet duidelijk is waarop deze stukken betrekking hebben. De Raad kan enkel vaststellen dat deze documenten in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk worden vermeld en/of besproken en dat verzoeker in het verzoekschrift geen enkele kritiek uit in verband met deze omissie, waaruit de Raad besluit dat deze stukken niet relevant zijn voor de beoordeling van verzoekers vluchtmotieven. Verzoeker legde op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daarnaast nog een geheugenkaart neer. Blijkens zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dd. 26 juli 2018 bevat deze geheugenkaart 2 video's: een video van 2005 waarop verzoeker in militair uniform te zien is en een video waarop te zien is dat gewapende, gemaskerde jongemannen een familielid van verzoeker probeerden te vermoorden. Verzoeker verklaarde in dit verband nog dat het geen directe familie van hem betrof en dat dit incident niets met zijn persoonlijke problemen te maken heeft (administratief dossier, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26/07/2018, p. 2). Ook deze video's kunnen de door verzoeker beweerde problemen dan ook geenszins aantonen. De aanbevelingsbrief van de Lokale Politie Mechelen-Willebroek dd. 17 november 2016, waaruit blijkt dat verzoeker als vrijwilliger tewerkgesteld is, voegt niets toe voor de beoordeling van zijn asielrelaas. Ter terechtzitting legt verzoeker nog twee artikelen voor van Weneldawle, waaruit moet blijken dat er in december 2018 opnieuw een incident plaatsvond tussen verzoekers familie en de familie Z. waarbij een familielid van verzoeker zwaar verwond werd. Ook aan deze artikelen kan geen objectieve bewijswaarde worden verleend. Zo kan de inhoud van het artikel dd. 16 december 2018 bezwaarlijk in overeenstemming worden gebracht met verzoekers verklaringen. Immers, het artikel vermeldt dat deze clash volgde op verschillende incidenten gedurende meerdere jaren, met veel wederzijdse aanvallen tussen de twee families. Verzoeker haalde doorheen zijn verklaringen aan dat hij problemen kende met de familie Z. omdat hij hen beconcurrerde op de markt van de generatoren. Het belangrijkste incident zou hebben plaatsgevonden op 15 december 2015 toen een 20-tal personen naar zijn huis zouden zijn gekomen, in de lucht werd geschoten, verzoekers broer met scherp terug schoot en een familielid van de familie Z. verwondde, waarna de overige leden van de familie Z. hun woede hebben bekoeld door naburige huizen en wagens te vernielen. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat er na zijn vlucht begin 2016 in dat jaar helemaal niets meer gebeurd is met betrekking tot zijn probleem, dat zijn broer in 2017 louter nog enkele dreigingsms'en heeft ontvangen en dat er in 2018 helemaal niets meer is gebeurd (administratief dossier, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26/07/2018, p. 7). Nergens uit verzoekers verklaringen blijkt aldus dat er zich in de afgelopen jaren meerdere incidenten tussen beide families zouden hebben voorgedaan, laat staan dat er veel wederzijdse aanvallen tussen de twee families zouden zijn geweest. In het artikel dd. 18 december 2018 wordt dan weer gesteld dat het overgrote deel van de incidenten die voorkomen in de regio te wijten zijn aan drugs en verdovende middelen en dat de oorzaak van het laatste incident dat heeft plaatsgevonden tussen de familie M. en

de familie Z. onbekend blijft. De video bij dit artikel is te raadplegen op de door verzoeker ter terechtzitting neergelegde memory card. Zo er werkelijk een vete bestaat tussen verzoekers familie en de familie Z., zoals wordt gesteld in de aanvullende nota, zou men in het artikel van 18 december 2018 echter niet moeten gissen naar de reden van het schietincident dat in december 2018 zou hebben plaatsgevonden. Met betrekking tot de webpagina Weneldawle, die publiceert over misdaden die hebben plaatsgevonden in verschillende Libanese regio's, dient nog te worden opgemerkt dat deze pagina een forum biedt waar mensen hun klachten kunnen uiten. Iedereen kan een artikel, foto- en/of beeldmateriaal aanbrenge en er is dus geen enkele garantie dat de informatie in de betreffende artikelen waarheidsgetrouw is. Om voormelde redenen kan aan voornoemde artikelen geen bewijswaarde worden verleend. De foto's die verzoeker nog neerlegt tonen geen familieband met de persoon in kwestie aan. Op een van de foto's is een man te zien die werd verwond aan het been. Uit niets blijkt echter dat dit enig verband zou houden met de problemen die verzoeker in Libanon zou hebben gekend en die hem verhinderen naar zijn land van herkomst terug te keren. Het proces-verbaal betreft slechts een kopie die geen enkele waarborg biedt inzake authenticiteit zodat ook hieraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Dat van het incident dat in december 2018 zou hebben plaatsgevonden wél een proces-verbaal zou zijn opgesteld, haalt overigens verzoekers bewering onderuit als zouden de Libanese autoriteiten geen proces-verbaal opstellen van schietincidenten en dergelijke omdat Hezbollah *de facto* de macht in handen heeft in deze streek (administratief dossier, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud dd. 26/07/2018, p. 6), bewering welke nogmaals wordt herhaald in het verzoekschrift. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad dat de door verzoeker bijgebrachte documenten zijn geloofwaardigheid geenszins kunnen herstellen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.7.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Libanon zou hebben gekend of zal kennen.

2.7.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt daarnaast op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers in Libanon actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit deze informatie blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon nog steeds grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. In 2017 kende Libanon een combinatie van politiek momentum, een verbeterde veiligheidssituatie en brede steun voor het leger. Met de verkiezing van een president, parlamentsverkiezingen in mei 2018 en de vorming van een brede coalitieregering kwam een einde aan een lange periode van instabiliteit. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de alawitische en soennitische militieën. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. De laatste aanslag in Beiroet vond plaats op 12 november 2015 en betrof een dubbele zelfmoordaanslag in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Van 2015 tot en met de zomer van 2017 concentreerde het gros van het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richtten er hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte,

en Hezbollah belaagden op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vonden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. In de zomer van 2017 voerden zowel het Libanese leger als Hezbollah grote militaire operaties uit gericht tegen de aanwezige militanten van IS en HTS/JFS. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers te betreuren. De gewapende extremistische groeperingen verlieten na onderhandelingen met Hezbollah vervolgens collectief de grensregio, en het Libanese leger controleert nu nagenoeg de volledige Syrische-Libanese grens. Met het vertrek van de extremistische strijders kwam ook een einde aan de gewapende confrontaties tussen IS en JN/JFS/HTS die elkaar tot dan toe bekampten voor de controle van strategisch gebied langs de grens met Syrië. Sinds de aanvang van het conflict in Syrië voerden Syrische rebellen groepen raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voerde op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellen groeperingen in soennitische grensregio's. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Na de zomer van 2017 werd er geen Syrisch grensgeweld meer gerapporteerd. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers geïdoleerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de dreigende retoriek langs weerskanten. In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers geïdoleerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. In Ayn al-Hilwah vonden van november 2016 tot november 2017 gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamitische groepen onder leiding van Bilal Badr, waarbij in het kamp minstens vijftig doden, waaronder verscheidene burgers, vielen. Tijdens de eerste helft van 2018 verminderden de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamitische groeperingen en verlieten verschillende leden van de groeperingen het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In deze periode vielen in Ayn al-Hilwah vijf doden en een vijftiental gewonden. De nieuw gevormde Gezamenlijke Veiligheidsmacht ontplooidde zich in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen hebben geleid tot toenemend sektarisch geweld, dient na grondige analyse van de beschikbare informatie te worden besloten dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt met zijn kritiek in het verzoekschrift geen elementen bij die een ander licht kunnen werpen op voorgaande analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon. Hij toont met zijn uiteenzetting in het verzoekschrift immers op geen enkele wijze aan dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst of in Libanon in het algemeen beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dienvolgens wordt de analyse door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Libanon door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot twee maal toe werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat (interview dd. 26 juli 2018), dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land

van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.11. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS